

Jeg forstaaer nemlig Vædringsforslaget saaledes, at det er Meningen med det, at Erstatningens Størrelse skulde kunne fordres fastsat ved Taxation af inden Retten udnævnte uvillige Mænd, altsaa paa den sædvanlige Maade, naar Overenskomst kunde opnaas, men at det slet ikke strækker sig videre, idet man ikke har tænkt sig, at der kan være Spørgsmaal om paa denne Maade at afgjøre, om der overhovedet skal ydes Erstatning eller ikke, om Tilfældet henhører til dem, som give Krav paa Erstatning. Det staaer ikke ganske klart for mig, hvorledes man har tænkt sig det, men jeg gaar ud fra, at det har været Meningen; jeg tror imidlertid i saa Fald, at det kunde være ønskeligt at tilveiebringe en noget tydeligere Redaktion deraf, hvorved det altsaa bliver udtalt, at Spørgsmaalet, som skulde undergives disse Taxationsmænds Skjøn, kun er Erstatningsbeløbets Kvantum, men at Sagen iverigt maatte henhøre under Administrationens Afgjørelse. Hvis det ikke er Meningen, saa maatte det jo dog under alle Omstændigheder være klart, at Spørgsmaalet om Erstatningskrav over hovedet haves, ikke kan afgjøres af disse uvillige Mænd, det maatte saa blive et Domstolsspørgsmaal, hvis man ikke kunde komme til andet Resultat. Jeg antager imidlertid ikke, at det vil have nogen videre Bænselighed ved en Vædring til 3die Behandling at stille dette Spørgsmaal klart.

Hvad Vædringsforslaget under Nr. 17 angaar, saa indeholder det kun en Tydeliggjørelse af, hvad der allerede laa i Forslaget, og jeg tror nok, at der er udsaldet ved Trykningen en Linie i Forslaget, saa at dette Vædringsforslag endog vel kun kan siges at udtrykke, hvad der skulde have staaet i Forslaget.

Hvad Vædringsforslaget under Nr. 18 angaar, betragter jeg ogsaa det som en Selvfølge. Det maa vedtages, forudsat at Vædringsforslaget under Nr. 9 bliver vedtaget. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Ordføreren (Rump): Udvalget kan jo ikke andet end være tilfreds med den meget imødekommende Maade, hvorpaa den høitærede Justitsminister i sine Udtalelser har stillet sig til dets Forslag; særlig maa

det være tilfreds over, at den høitærede Minister har villet gaa ind paa Vædringsforslaget under § 2. At den høitærede Minister ikke har været tilfreds med, at vi have foreslaaet, at § 22 udgaar, er jo Noget, der er selvfølgeligt. Det kan ikke benægtes, at § 22 efter Lovforslaget vilde gjøre sin Rytte; men da den ærede Minister dog ikke har stillet sig afvisende til det, skal jeg tillade mig at tilraade, at man følger Udvalget med Hensyn til dette Forslag og overlader det til Fremtiden, om der skal foretages Noget i denne Henseende. Hvad angaar Vædringsforslaget under Nr. 11 om at forandre Udtrykket abortiv til „ikke fuldt udviklet“, kan Udvalget ikke lægge nogen særlig Vægt paa det; det har ikke været vor Mening at forandre Tanken, men kun at faae et dansk Udtryk i Stedet for det fremmede, som muligt ikke var saa ganske klart. Følgelig skal jeg bemærke, at jeg har henvendt mig til en Distriktslæge angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt „ikke fuldstændig udviklet“ maatte antages at ramme den Tanke, der ligger til Grund for Forslaget, og han gjorde netop den Opfattelse gjældende med Hensyn til Ordet abortiv, som jeg har fremstillet. Hvad angaar Vædringsforslaget under Nr. 12, da tror jeg fremdeles at maatte tilraade, at man vedtager det. Det har for det Første den Fordel, at Lægsfolk lettere ville fatte, til hvem man skal henvende sig, end efter Lovforslaget, der nævner forskjellige Personer, medens der efter vort Forslag kun er Tale om En. Derhos tror jeg ogsaa lige overfor den høitærede Minister at maatte udtale den Formening, at det er hensigtsmæssigere, at der staaer „Politiet“ end at der staaer „Epidemilægen“; Politiet træffer man altid; under Epidemier ville Lagerne have travlt; det vil ofte være Tilfældet, at man ikke træffer Epidemilægen. — Jeg skal endnu med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 16 i Anledning af den ærede Ministers Bemærkninger udtale, at det følger af sig selv, at til 3die Behandling vil dette Forslag blive undergivet en tydeligere Drøftelse i Udvalget. Jeg forudsætter, at man ikke vil have Noget imod Tanken, det har den høitærede Minister heller ikke havt; det skal da blive undergivet nærmere Overveielse at formulere det anderledes. Den høitærede